

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Af BIBELSKE PRÆDIKENER (1816)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 265.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig03val-shoot-idm139670058858752.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Det er da vist, I Elskelige! naar Nogen nægter, at vi trænge til en Reformation, liig den i Luthers Dage, da er det ei, fordi det kan omtvivles, at vi trænge til en saadan, hvis Christendom skal vende tilbage, men fordi Man daarlig mener og ublu siger, at Christendom, Tro paa Jesum Christum og paa Hans Forsoning, er overflødig, unyttig, ja falsk og skadelig; det skal kaldes godt og et Tegn paa Oplysning, at Folkene kastede Troen, lukkede Biblen, spottede Bønnen, nægtede Herren. Have de nu Ret, bleve virkelig Menneskene mindre Syndere, da de ei meer vilde have Syndsforladelse for Jesu Skyld, bleve de som Gud i Hellighed, da de gjorde sig selv Gud lige, fik de mere Kraft til Dyd, der de lærde at stole paa sig selv, fik de mere Kjærlighed til Gud og Sandhed, siden de foragtede Naadens Aand, bleve de rige paa skinnende Dyder, siden de toge sig for med deres Gjerninger at fortjene Guds Rige? Hvad maa vi svare, naar vi vil vidne Sandhed? See vi ikke, hvorledes de nedsænke sig i timelig Omhyggelighed, tragte kun efter de jordiske Ting, hærde deres Hjerter mod hverandre, udsuge og bedrage uden Skye, kun for at vinde forfængelig Rigdom, velte sig i Overdaad og al Ureenhed for at mætte deres kjødelige Lyster? Selv de Mænd, som ikke tro Guds Ord, men betænke kun alvorlig, hvad der behøves, for at Folkene kan røre sig kraftig paa Jorden, for at Riger kan bestaae, for at Videnskab kan fremmes, for at Sikkerhed og Velstand kan vindes, lede de ikke forgjæves efter Fædrenes Troskab og Ærlighed, deres uegennyttige Kjærlighed til hinanden og Fædrenelandet, deres Flid og Tarvelighed, deres dybe Ærbødighed for aandelig Sysse, deres Lyst og Iver til at øve og befordre den? Maa de ikke tilstaae, at disse Grundstøtter for Folkenes Held og Hæder hensmuldre daglig mere, at Slægten vorder stedse mere udmarvet og uduelig til al stor Gjerning? Bekjende de det ikke gjerne, at en Reformation, en heel Forvandling er nødvendig? var det ikke det, de sagde, der de fordrede Stater og Regjeringer omskabde, der de talde om Skolegang og krigerisk Optugtelse? Det er da kun Tingen, om vi skal tro, at hine Dyder kan endnu, som fordem, ikkun avles af Troen ved Guds velsignende Kraft, eller om de med Menneskehaand kan indpodes, eller rettere, om de kan øves uden at eies. Vi have seet Prøver nok paa de selvgjorde Lægers Kraft, men det saae vi ogsaa, at Sygdommen kun voxde, at Vindingen kun var 266 den Bedrøvelse efter Verden, som virker Døden. Beskjæmmede staae den falske Oplysnings Helte, og Verden forundres derover, at de forjættede herlige Tider ei komme; men Christne kan ikke forundres; thi de veed, at Man ei kan samle Vindruer af Torne, eller Figen af Tidsel, de see en ny Stadfæstelse af Herrens Ord ved Propheten Jeremias: mit Folk, siger Herren, gjorde tvende onde Ting, de forlode Mig, den levende Vandkilde, og huggede sig sprukne Brønde, som ei kan holde Vand; vi veed, at ingen, Fornylse af Kraft og Dyd er mulig uden ved Troen, uden Tro paa Ham, der sagde: uden mig kan I slet Intet gjøre.